

Arrest

nr. 101 244 van 19 april 2013
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 26 november 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 5 september 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, en van het bevel om het grondgebied te verlaten van dezelfde datum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 22 februari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Ch. GYSEMBERG, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Met de eerste bestreden beslissing van 5 september 2012 wordt verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond bevonden.

1.2. Op diezelfde datum wordt in zijn hoofde ook een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72, § 1 samengelezen met artikel 39/81, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd bij schrijven van 11 januari 2013 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

De verwerende partij heeft noch een nota, noch een administratief dossier ingediend.

Artikel 39/59, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen worden geacht tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert verzoeker onder meer de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het EVRM.

3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt het bestuur de verplichting op om elke beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

3.3. Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat *"Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen"*. Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

Het EHRM heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een lidstaat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM. In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 75 en de arresten waarnaar wordt verwezen; *adde* EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 66).

Om te beoordelen of er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij een reëel gevaar loopt op een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling, houdt de Raad zich aan de door het EHRM gegeven aanwijzingen. In dezen heeft het EHRM geoordeeld dat, om het bestaan van een gevaar van slechte behandelingen na te gaan, de te verwachten gevolgen van de verwijdering van de verzoekende partij naar het land van bestemming dienen te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de verzoekende partij (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 78; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, §§ 128-129 en EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 108 *in fine*).

Wat het onderzoek van de algemene situatie in een land betreft, hecht het EHRM vaak belang aan de informatie vervat in de recente verslagen afkomstig van onafhankelijke internationale organisaties voor de verdediging van de rechten van de mens zoals Amnesty International of van overheidsbronnen (zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 347 en 348; EHRM 5 juli 2005, Said/Nederland, § 54; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 67; EHRM 15 november 1996, Chahal/Verenigd Koninkrijk, §§ 99-100). Het EHRM heeft eveneens geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/Turkije, § 73; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 68).

Uit de rechtspraak van het EHRM blijkt echter dat uitzonderlijk, in de zaken waarin een verzoekende partij aanvoert dat zij deel uitmaakt van een groep die systematisch blootgesteld wordt aan een praktijk van slechte behandelingen, de bescherming van artikel 3 van het EVRM optreedt wanneer de verzoekende partij aantoont dat er ernstige en bewezen motieven bestaan om het bestaan van de praktijk in kwestie aan te nemen en om aan te nemen dat zij tot de bedoelde groep behoort (zie: EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 132). In dergelijke omstandigheden eist het EHRM niet dat de verzoekende partij het bestaan aantoont van andere bijzondere kenmerken die haar persoonlijk zouden onderscheiden, indien dat de door artikel 3 van het EVRM geboden bescherming illusoir zou maken. Dit zal worden bepaald in het licht van het relaas van de verzoekende partij en van de beschikbare informatie over het land van bestemming wat de groep in kwestie betreft (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 80; EHRM 23 mei 2007, Salah Sheekh/Nederland, § 148).

Wat het onderzoek van de omstandigheden eigen aan het geval van de verzoekende partij betreft, oordeelde het EHRM dat het ingeroepen risico een individueel karakter heeft indien het voldoende concreet en aantoonbaar is (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 359 *in fine*).

Zowel wat de algemene situatie in een land betreft als de omstandigheden eigen aan het geval van de verzoekende partij, moet de verzoekende partij over de materiële mogelijkheid beschikken om te gepasten tijde deze omstandigheden te doen gelden (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 366).

In dit geval wordt het bestaan van een reëel gevaar van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling beoordeeld op grond van de omstandigheden waarvan de verwerende partij kennis had of had moeten hebben op het ogenblik van de bestreden beslissing (cf. *mutatis mutandis*: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 81; EHRM 20 maart 1991, Cruz Varas en cons./Zweden, §§ 75-76; EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 107). De verwerende partij moet een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek doen van de gegevens die wijzen op een reëel risico van een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling (EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 293 en 388).

3.4. Verzoeker zet onder meer uiteen wat volgt :

“4. Verder haalt betrokkene nog aan dat het voor hem onmogelijk is om terug te keren naar het land van herkomst omwille van de situatie in Sri Lanka en dat een terugkeer een schending zou uitmaken van art 3 EVRM. Hij verwijst hiervoor naar de toepassing van rule 39 van het Europees Hof, rapporten van het UNCHR, een advies van het HCR en verscheidene kranten- en internetartikels. Wat de vermeende schending van art 3 van het EVRM betreft dient opgemerkt te worden dat de bescherming verleend via art 3 van het EVRM slechts in buitengewone gevallen toepassing zal vinden. Hiervoor dient verzoeker zijn beweringen te staven met een begin van bewijs. De algemene bewering wordt niet toegepast op de eigen situatie. De loutere vermelding van het artikel 3 EVRM volstaat dus niet om als een grond voor regularisatie aanvaard te worden.

Een eventuele terugkeer naar Sri Lanka zou een schending uitmaken van art 3 van het EVRM. Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende: "Niemand mag worden onderworpen aan foltering en mensonwaardige behandelingen of straffen".

Wanneer verzoeker zou moeten terugkeren zal artikel 3 van het EVRM geschonden worden. Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf.

(Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

DVZ houdt in zijn bestreden beslissing geen enkele rekening met de reële dreiging die er bestaat in hoofde van verzoeker. Verzoeker wenst op te merken dat uit de vele recente media wel degelijk blijkt dat de situatie in Sri Lanka nog steeds levensgevaarlijk is.

Hoewel de Sri Lankaanse autoriteiten naar buiten toe de schijn ophouden dat er geen problemen zijn in Sri Lanka, dat de oorlog gedaan is en er vrede heerst over heel het land, dat de vroegere LTTE leden of mensen die banden hadden met LTTE niet gefolterd worden, en dergelijke, stookt dit niet met de realiteit. Integendeel de situatie is verergerd.

Zelfs in de gebieden waar er niet gevochten werd, oa Jaffna, is de situatie verergerd.

Hoe zal het dan zijn in de gebieden waar er wel gevochten werd.

Dat er na juli 2010 minstens nog 3 rapporten zijn gepubliceerd over Sri Lanka. (Op

31.03.2011 en op 18.07.2011 en 16.03.2012

Dat in het rapport (d.d. 18.07.2011) *Reconciliation in Sri Lanka: harder than ever*, nog maar eens verduidelijkt wordt dat twee jaar na de oorlog de Tamils nog steeds onderdrukt worden.

Dat de conclusie van het rapport als volgt luidt :

“ Reconciliation after long periods of conflict never happens quickly. But in Sri Lanka there is a serious risk it may not happen at all.

The government tells a very different story to the international community and to its own people about its agenda , claiming that it is pursuing reconciliation and taking care of all those who suffered in the war. But the reality on the ground, especially in the devastated north, is profoundly different, and resentment among many Tamils is growing.

To avoid an eventual return to violence, the government must change course drastically!! “

“Attention must be paid to the many victims of these three decades of war and political violence from all three main ethnic groups- Sinhalese, Tamils, Muslims. ”

Dat het overduidelijk is dat de situatie niet verbeterd is en de overheid niet het nodige doet om de Tamils te beschermen. Dat het onverantwoord is om verzoeker onder deze omstandigheden terug te sturen!

Dat uit het rapport van UNHCR d.d. 31.03.2011 duidelijk kan afgeleid worden dat de situatie niet verbeterd is. Integendeel dat de mensen nog steeds vervolgd worden en hun leven nog steeds in gevaar is.

Dat het rapport van het UNHCR , duidelijk is dat er zware overtredingen zijn geweest en nog steeds zijn door het Sri Lankese leger op het vlak van mensenrechten.

Dat er niet getwijfeld werd in het rapport over het feit dat er mensen willekeurig werden ogyeyakt, gefolterd, verkracht, enz ...

Dat men hiermee niet voldoende rekening heeft gehouden.

Dat in het recentste rapport nog maar eens verduidelijkt wordt dat zowel de LTTE als de overheid tijdens de burgeroorlog ,de bevolking in gevaar brachten.

... the Sri Lankan Army (SLA) advanced its military campaign in the Vanni, using large scale and widespread shelling, at times with heavy weapons, ... (3)

... Denial of humanitarian assistance : the government systematically deprived persons in the conflict zone of humanitarian assistance, ... (4)

Dat de overheid mensen nog steeds vervolgd etc ...

... using civilians as a human buffer ...

... using military equipment in the proximity of civilians ...

... Forced recruitment of children ...

... Killing civilians attempting to flee LTTE control..

Dat in het rapport van 16.03.2012 het volgende wordt gesteld:

P13 :

A series of killings, disappearances, violent robberies and physical assaults — some targeting known opponents of the government — rocked Jaffna in late 2010 and early 2011...

There also continue to be regular physical attacks on journalists, students, politicians and other politically active Tamils in the north, despite - some would say because of — the large military presence...

P14 :

Other forms of political activity are also routinely disrupted by authorities in the north. Public, including religious, commemorations for Tamil civilians killed in fighting have effectively been banned since the end of the war. On 27 November 2011, military and police reportedly attempted to restrict any commemoration of “Martyrs” or “Heroes Day”, the LTTE’s annual memorial for fallen fighters, across the north and east.

P :35 : Conclusion

... While the situation is calm now — the Tamil population is exhausted by war, broken by defeat and, after decades of LTTE tight control, sadly acclimatised to authoritarian rule — it will not necessarily remain that way.

...The situation is not irreversible and could be turned around with an approach that followed general principles of participatory and transparent development. Political processes that gave the Tamil majority in the province a democratic voice in their future would go a long way to diminishing the risks.

The UN and donors must speak out against the failings of governance in the north and the undemocratic nature of decision-making there. All have a responsibility to go the extra mile to insist they are allowed to rebuild the postwar Northern Province in a manner that does not lead to renewed violence

and police with stark impunity in Sri Lanka, despite the government’s protestations to the Committee Against Torture of a ‘zero tolerance’ policy. ”

In het volgende artikel Fears for Torture : survivors as rejected asylum seekers returned to Sri Lanka, wordt het volgende gesteld:

Freedom from Torture has seen a large increase in the numbers of traumatised asylum seekers referred for help in recent years. Accounts of burnings with hot irons, rape, sexual abuse and long periods of solitary confinement have been commonplace in clients ' testimony.

While accountability for human rights violations in Sri Lanka remains elusive, in April 2011 a UN Panel of Experts submitted a long-awaited report concluding that tens of thousands of civilians were killed in northern Sri Lanka between January and May 2009. This week's Channel 4 documentary 'Sri Lanka 's Killing Fields ' provided further evidence of serious abuses. Freedom from Torture has joined many others in calling for an independent investigation to be launched.

Dat ook het HUMAN RIGHTS WATCH verschillende artikels heeft gepubliceerd over asielzoekers die terugkeren naar Sri Lanka.

Op 24.02.2012 werd het volgende gepubliceerd :

Human Rights Watch has documented eight recent cases in which people deported to Sri Lanka have faced serious abuses. A Tamil deportee from the United Kingdom, RS (a pseudonym for security reasons), said that army soldiers in Sri Lanka arrested him on December 29, 2011. He alleged that during interrogation he was beaten with batons and burned with cigarettes, and that his head was doused with kerosene. He also said that his head was submerged in a bucket of water, that he was hung upside down, and that hot chilis were placed under his head and chest. He said that as a result of this torture, he confessed to being a member of the separatist Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), which were defeated in May 2009. He said that he paid a substantial bribe to escape from detention, and fled back to the United Kingdom, where he has applied for asylum.

DB, a Tamil deported from the United Kingdom in 2011, said that he was arrested at a Sri Lankan army checkpoint on December 10. He alleged that he was forced to strip naked and burned with cigarettes and beaten until he agreed to sign a document in Sinhala. He said the soldiers told him he had to work as an informer for the army to identify former LTTE cadres. Like RS, he said he escaped detention after a family member paid a bribe for his release, then secured false documents to return to the United Kingdom, where he has again applied for asylum status.

Another 2011 deportee, AH, alleges that he was arrested by the police Criminal Investigation Department (CLD) soon after arriving in Colombo, Sri Lanka's capital.

He said that he was stripped naked and was beaten and tortured until a family member paid a bribe for his release.

De toestand in Sri Lanka is thans op zijn minst nog steeds ernstig en zorgwekkend en dient uiterst voorzichtig beoordeeld te worden.

Er zijn in hoofdte van verzoeker dan ook objectieve en subjectieve redenen voorhanden om een gegronde vrees voor vervolging te koesteren.

Hij vreest voornamelijk onmiddellijk gearresteerd te worden door de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van het feit dat hij banden heeft gehad met LTTE in het verleden. !!

Het Europees Hof heeft in de zaak E.G. vs het Verenigd Koninkrijk 8 achtergrond risico factoren opgesteld waarmee beoordeeld wordt wanneer de terugkeer naar het land van herkomst risico vol is:

- 1) Etnische Tamil
- 2) Asielaanvraag in een ander land
- 3) Terugkeer uit (Londen)
- 4) Wellicht te weinig ID informatie
- 5) Banden met LTTE
- 6) Actief lid zijn
- 7) Voorgaande arrestaties
- 8) Littekens

Verzoeker heeft 5 van de 8 risico factoren.

Het volgende werd in het arrest gesteld:

We agree that, with some luck, the applicant may avoid arrest and detailed investigation on his arrival at Colombo airport

If the applicant is deported and if the risk of ill-treatment is genuine, he would at best be exposed to inhuman and degrading treatment by the Sri Lankan authorities.

...whereas if the latter scenario comes true, the applicant may not survive

Dat er verschillende bronnen zijn die melden dat asielzoekers die terugkeren onmiddellijk op de luchthaven worden opgepakt en verhoord, gemarteld. Sommigen worden maanden vastgehouden.

Freedom From Torture heeft verschillende rapporten en artikels gepubliceerd waaruit blijkt dat asielzoekers die terugkeren gefolterd en gemarteld worden.

Human Rights Watch has documented eight recent cases in which people forcibly returned to Sri Lanka have been subjected to torture, including refused asylum seekers removed from the UK on charter flights in 2011. Medical evidence supporting their claims has been obtained.

The torture techniques identified — beating, burning, suspension, asphyxiation techniques, rape - and the fact that many of those detained say they only escaped through the payment of bribes are a chilling reminder that torture continues to be perpetrated by both the army

Human Rights Watch has also documented cases of Tamil deportees who alleged to have been subjected to rape as a form of torture upon their return to Sri Lanka. In December 2010, CB was arrested at the Colombo airport on his return and was detained for a month by the CID. He said that during this time he was beaten with metal rods and raped four or five times by two men. As he described it, one man would hold him down while the other raped him.

BK, a Tamil woman, alleges that she was arrested at Colombo airport by the CID on her return in April 2010 and kept in detention. She says she was raped by several men many times during the course of her detention. She described profuse bleeding as a result of these rapes. Both CB and BK managed to secure their release after relatives intervened to bribe the officials holding them. Both fled Sri Lanka and are seeking asylum in the United Kingdom.

Het volgende artikel werd op 25.10.2011 gepubliceerd door Asian Human Rights Commission : SRI LANKA: 'Hundreds tortured' in police custody

The Asian Human Rights Commission (AHRC) said it has documented nearly 100 cases of torture and killings in police custody.

This is only the tip of the iceberg that is police torture in Sri Lanka,

Names of 12 people, killed in police custody since January have been submitted to the UN committee on torture which is scheduled to release a report on Sri Lanka next month, according to the AHRC.

"The most notable finding of this report is that almost all of the victims whose cases were summarised were randomly selected by the police to be arrested and detained for a fabricated charge," the report said.

Een tijdje geleden publiceerde Human Rights Watch een artikel, waarin het duidelijk de vrees vermeldt wordt dat Sri Lankanen die uitgeprocedeerd zijn en teruggestuurd worden naar hun land van herkomst het slachtoffer zijn van foltering en misbruik. Human Rights Watch vond tot 12 verschillende zaken, waarin er sprake was van foltering door de autoriteiten, nadat Sri Lankanen teruggestuurd werden naar hun land van herkomst.

Het artikel vermeldt letterlijk: "Until the government can fairly and thoroughly assess asylum claims based on up-to-date human rights information on Sri Lanka, it should suspend returns."

Dat hij dus wel degelijk vreest voor persoonlijke vervolging bij terugkeer.

Alles wijst naar de willekeur. De Sri Lankesen die in Colombo landen worden willekeurig gearresteerd en gefolterd tot ze toegeven dat ze lid zijn van LTTE.

Dat ze verkracht worden, hun lichamen wordt verminkt, verbrand, ... en veel meer gruwelijke daden om toch maar toe te geven dat zij lid zijn van LTTE.

"The most notable finding of this report is that almost all of the victims whose cases were summarised were randomly selected by the police to be arrested and detained for a fabricated charge," the report said.

Hij kan dus niet terugkeren aangezien zijn leven in gevaar is bij terugkeer.

Bovendien is verzoeker al 9 jaar niet in zijn land van herkomst geweest! Hoe zullen ze hem ontvangen, indien ze weten dat hij een asielaanvraag in het buitenland heeft ingediend?

Dat hij dan ook niet kan terugkeren zonder werkelijk gevaar voor zijn leven. Hij is uit Sri Lanka gevlucht.

Het is voor betrokkene onmogelijk om terug te keren naar Sri Lanka uit vrees voor zijn leven. Hij vreest voor persoonlijke vervolging bij terugkeer.

Dat hij niet terug kan keren naar zijn land van herkomst!

Immers het is juist bij landing dat ze gearresteerd worden en gemarteld worden! ! In het artikel SRI LANKA MUST NOT TORTURE REJECTED ASYLUM SEEKERS wordt het volgende vermeld:

The 26 Sri Lankans, most of them Tamil, were reportedly taken for questioning on their arrival in the capital. , Minutes after stepping off the plane ////////////////

Amnesty International bevestigt hierbij eveneens dat ze gemarteld worden en mishandeld worden! !

Hij heeft een enorme vrees dat hij bij terugkeer gedood zal worden of minstens onmenselijk behandeld.

Dit is dan ook de reden dat verzoeker, een asielaanvraag indiende, verzoeker ziet geen enkele uitweg meer! Immers hij is 9 jaar afwezig geweest. Hem staat het zelfde lot te wachten als de andere asielzoekers die terugkeren naar Sri Lanka.

Bovendien worden mensen die terugkomen uit het buitenland extra geïnterviewd.

Ten eerste omdat ze uit het buitenland komen worden ze verondersteld veel geld te hebben en worden ze daarom gearresteerd en mishandeld.

En ten tweede omdat er verondersteld wordt dat ze in het buitenland hebben verbleven om activiteiten van de LTTE te ondersteunen. Verzoeker verblijft al meer dan 9 jaar in het buitenland. Bij zijn terugkeer zullen er zeker gevolgen zijn omwille van zijn langdurige afwezigheid.

Het is duidelijk dat de algemene situatie in Sri Lanka zeer onveilig is voor verzoeker. Maar er heerst ook een persoonlijke dreiging voor zijn fysieke integriteit en dit omwille van het feit dat hij zich al vele jaren politiek inzet tegen de onderdrukking van de Tamilbevolking.

Bovendien is verzoeker al 9 jaar niet meer in zijn land van herkomst geweest, hij kan niet anders dan zich te beroepen op deze recente berichtgeving van onafhankelijke partijen om een correct beeld te krijgen van de situatie in zijn land van herkomst.

Bovendien wenst verzoeker te wijzen naar recente rechtspraak uit Nederland. In de zaak AWB12/24857 wordt het volgende gesteld:

“Ter zitting heeft de gemachtigde van verweerder het standpunt ingenomen dat de informatie die uit de algemene rapporten en artikelen naar voren komt niet betekent dat het relaas van verzoeker op een andere wijze moet worden beoordeeld dan bij de eerste asielaanvraag van verzoeker is gedaan. Als de situatie in Sri Lanka is verslechterd, laat dit onverlet dat verzoekers vrees niet aannemelijk is bevonden, aldus verweerder. Dit standpunt volgt de voorzieningenrechter niet. Dat verzoekers vrees eerder door verweerder niet aannemelijk is bevonden kan er niet aan in de weg staan dat verweerder, gelet op hetgeen hierboven is overwogen, die vrees aan de hand van de nieuwe informatie opnieuw beoordeelt.” Bovendien hebben zowel Nederland als het Verenigd Koninkrijk hun houding ten opzichte van het uitwijzen van Sri Lankanen gewijzigd.

AWB 12/17917 dd. 22.06.2012 van de Voorzieningenrechter in 's-Gravenhage (Nederland) verklaart het volgende: “De voorzieningenrechter is van oordeel dat met de in overweging 11 genoemde informatie voldoende aannemelijk is geworden dat de situatie van terugkerende afgewezen Tamil-asielzoekers in 2012 wezenlijk is verslechterd ten opzichte van de in het ambtsbericht geschreven periode. Diverse gevallen van marteling zijn gerapporteerd, terwijl niet vastgesteld kan worden dat het ging om personen die zich in een andere situatie dan verzoeker bevonden. In zoverre is daarom sprake van nieuwe feiten en omstandigheden die afbreuk kunnen doen aan het besluit in de procedure, en moet het besluit van verweerder worden getoetst.”

Dat het voor verzoeker onbegrijpelijk is, hoe twee buurlanden een totaal andere visie kunnen hebben op dezelfde situatie als de Belgische autoriteiten.

5. Wat het argument betreft dat verzoeker niet zou terug kunnen naar Sri Lanka omwille van de situatie daar, waarbij verzoeker verwijst naar de burgeroorlog en de verwijzing naar de mensenrechtenrapporten en internet- en krantenartikels die worden voorgelegd, kan nog opgemerkt worden dat verzoeker persoonlijke bewijzen dient aan te leveren om zijn argumenten te staven en dat deze artikels enkel betrekking hebben op de algemene situatie in het land van herkomst. Bijgevolg kunnen deze niet weerhouden worden om aan betrokkene een verblijfsregularisatie toe te staan. Ook het Europees Hof voor de rechten van de Mens komt in zijn arrest S.P. t België inzake verzoekers beroep (n°1257/08) tot een gelijkaardige vaststelling waarbij zijn verzoeker als kennelijk ongegrond wordt afgewezen. Het argument dat verzoeker niet zou kunnen terugkeren naar Sri Lanka en dat hij een beroep heeft gedaan op het Hof voor de Rechten van de Mens, kan dan ook geenszins weerhouden worden als reden om verzoeker een verblijfsmachtiging te verlenen.

Verzoeker is al 9 jaar niet meer in zijn land van herkomst geweest.

Hij heeft schrik dat hij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeren als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bovendien kan verzoeker dit niet toepassen op zijn persoonlijke situatie, hij kan immers niet terugkeren naar zijn land van herkomst! Hij is Sri Lanka ontvlucht uit schrik voor zijn leven!

Dat hij onmogelijk kan terugkeren om aan DVZ te bewijzen wat de gevolgen zouden kunnen zijn, dat men hier dus altijd spreekt van een hypothetische situatie.

Dat hij dan ook onder de bescherming valt van art 3 EVRM. Verzoeker begrijpt niet waarom dit niet beschouwd kan worden als een buitengewone omstandigheid.

Verzoeker wenst op te merken dat hij zijn asielaanvraag 9 jaar geleden indiende, dat het onredelijk is van DVZ om te stellen dat een andere beoordeling dan deze van de bevoegde instanties inzake asiel, niet gewettigd is.

Dat verzoeker wel degelijk nieuwe elementen naar voren brengt om de huidige situatie in Sri Lanka te verduidelijken, dat DVZ op zijn minst de situatie in zijn land van herkomst dient te onderzoeken.

DVZ schendt flagrant het zorgvuldigheidsbeginsel door niet te onderzoeken of verzoeker al dan niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst.

6. Verzoeker haalt verder nog aan dat er zaken zijn die gelijkaardig zijn aan deze van verzoeker (waarbij verwezen wordt naar de stukken van UNHCR en een gelijkaardige zaak van het HCR). Het is echter aan

de verzoeker om de overeenkomsten aan te tonen tussen zijn eigen situatie en de situatie waarvan hij beweert dat ze vergelijkbaar is (Raad van State arrest 97.866 van 13.07.2001). Men kan er immers niet zonder meer van uitgaan dat de omstandigheden waarin verzoeker verkeert analoog (of commensurabel) zijn degene waaraan hij refereert. Overigens wordt elk dossier naar aanleiding van een regularisatieaanvraag individueel onderzocht.

Verzoeker wenst op te merken dat, in tegendeel tot wat DVZ stelt, verzoeker wel degelijk de nodige informatie verschaft om te bewijzen dat het ging om gelijkaardige dossiers.

Dat DVZ in de bestreden beslissing zelf verwijst naar de informatie die beschikbaar is naar aanleiding van de asielaanvraag van verzoeker, en de bijkomende informatie toegevoegd aan het dossier.

Dat het voor verzoeker bijgevolg onbegrijpelijk is, waarom DVZ hier geen rekening mee heeft gehouden in zijn beslissing. Meer nog, DVZ acht het zelfs niet noodzakelijk hier rekening mee te houden!

Dat dit een flagrante schending uitmaakt van het zorgvuldigheidsbeginsel!

A.M.M. Bors omschrijft het zorgvuldigheidsbeginsel als volgt: "De plicht van de overheid tot zorgvuldige feiten- en informatievergaring tijdens de voorbereidende fase en de plicht alle aspecten of belangen van een dossier in ogenschouw te nemen met het oog op een zorgvuldige besluitvorming."

DVZ dient rekening te houden met ALLE elementen in het dossier. Dat, in tegendeel tot wat DVZ stelt, men er niet 'zonder meer' van dient uit te gaan dat de omstandigheden waarin verzoeker verkeert analoog zijn aan diegene waaraan hij refereert.

Het mag duidelijk blijken uit de informatie die verzoeker toevoegde aan zijn administratief dossier, en deze beschikbaar in zijn asioldossier, dat er wel degelijk sprake is van gelijkaardige situaties en dat het rechtszekerheidsbeginsel gerespecteerd dient te worden!

Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat de overheid gedane toezeggingen, uitspraken of gewekt vertrouwen niet beschamen mag.

Dat het voor verzoeker onbegrijpelijk is dat verzoekers in vergelijkbare dossiers wel geregulariseerd werden, en hij een negatieve beslissing ontving."

3.5. Verzoeker voert dus onder meer aan, onder verwijzing naar rapporten en artikels die betrekking hebben op de situatie van de Tamils, zoals hijzelf, die –uitgeprocedeerd- terug worden gestuurd naar Sri Lanka, het slachtoffer zijn van foltering en misbruik. De informatie dateert van nadat de vierde asielaanvraag van verzoeker werd afgesloten, in 2008, en kan dus mogelijks gegevens aan het licht brengen die destijds niet aan de orde waren. In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de in de aanvraag uiteengezette schending van artikel 3 van het EVRM gesteld wat volgt :

"(...)

Verder haalt betrokkene nog aan dat het voor hem onmogelijk is om terug te keren naar het land van herkomst omwille van de situatie in Sri Lanka en dat een terugkeer een schending zou uitmaken van artikel 3 EVRM. Hij verwijst hiervoor naar de toepassing van rule 39 van het Europees Hof, rapporten van het UNHCR, een advies van het HCR en verscheidene kranten- en internetartikels. Wat de vermeende schending van art. 3 van het EVRM betreft dient opgemerkt te worden dat de bescherming verleend via art. 3 van het EVRM slechts in buitengewone gevallen toepassing zal vinden. Hiervoor dient verzoeker zijn beweringen te staven met een begin van persoonlijke bewijzen terwijl in casu het enkel bij een bewering blijft en dit niet kan volstaan om een inbreuk uit te maken op het vernoemde artikel 3. De algemene bewering wordt niet toegepast op de eigen situatie. De loutere vermelding van het artikel 3 EVRM volstaat dus niet om als een grond voor regularisatie aanvaard te worden.

Wat het argument betreft dat verzoeker niet zou terug kunnen naar Sri Lanka omwille van de situatie daar, waarbij verzoeker verwijst naar de burgeroorlog en de verwijzing naar de mensenrechtenrapporten en internet- en krantenartikels die worden voorgelegd, kan nog opgemerkt worden dat verzoeker persoonlijke bewijzen dient aan te leveren om zijn argumenten te staven en dat deze artikels enkel betrekking hebben op de algemene situatie in het land van herkomst. Bijgevolg kunnen deze niet weerhouden worden om aan betrokkene een verblijfsregularisatie toe te staan. Ook het Europese Hof voor de rechten van de Mens komt in zijn arrest SP. t. België inzake verzoekers beroep (n° 12572/08) tot een gelijkaardige vaststelling waarbij zijn verzoek als kennelijk ongegrond wordt afgewezen. Het argument dat verzoeker niet zou kunnen terugkeren naar Sri Lanka en dat hij een beroep heeft gedaan op het Hof voor de Rechten van de Mens, kan dan ook geenszins weerhouden worden als reden om verzoeker een verblijfsmachtiging te verlenen.

Verzoeker haalt verder nog aan dat er zaken zijn die gelijkaardig zijn aan deze van verzoeker (waarbij verwezen wordt naar stukken van UNHCR en een gelijkaardige zaak van het HCR). Het is echter aan de verzoeker om de overeenkomsten aan te tonen tussen zijn eigen situatie en de situatie waarvan hij beweert dat ze vergelijkbaar is (Raad van State arrest 97.866 van 13.07.2001). Men kan er immers niet zonder meer van uitgaan dat de omstandigheden waarin verzoeker verkeert analoog (of com

*mensurabel) zijn met degene waaraan hij refereert. Overigens wordt elk dossier naar aanleiding van een regularisatieaanvraag individueel onderzocht.
(...)"*

3.6. Zoals dat reeds werd gesteld onder punt 2 van dit arrest, werd het administratief dossier niet neergelegd en kan dus niet worden nagegaan welke rapporten, adviezen en internet- en krantenartikels door verzoeker werden bijgebracht. De bestreden beslissing verschaft hierover ook geen precieze informatie. Derhalve kan niet worden nagegaan of de thans bijgebrachte, hiervoor vermelde informatie over uitgeprocedeerde Tamils aan de verwerende partij werd voorgelegd en, zo ja, of zij deze heeft betrokken bij de beoordeling van het aangevoerde risico op schending van artikel 3 van het EVRM, zoals hierboven omschreven, en aldus het vereiste rigoureuze onderzoek op een afdoende wijze heeft gevoerd. De verwerende partij maakt, door het niet neerleggen van het administratief dossier, de wettigheidscontrole op haar beslissing - *in casu* aangaande de beoordeling van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het EVRM - onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71 867). Derhalve dringt de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissingen zich op.

4. De bestreden beslissingen moeten worden vernietigd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 5 september 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en het bevel om het grondgebied te verlaten van dezelfde datum worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend dertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS